

FRANCISZEK JANKOWIAK (1909-?)

Urodził się 30 września 1909 roku w Strzelcach Wielkich. Pochodził z chłopskiej, wielodzietnej rodziny. Wyuczył się zawodu stolarza w firmie Jana Grzymisławskiego w Gostyniu i przez wiele lat w niej pracował. Tuż przed wybuchem II wojny światowej zatrudniony był jako stolarz w Centralnym Okręgu Przemysłowym w Kraśniku Lubelskim. Zasadniczą służbę wojskową odbywał w Gnieźnie.

Po wstępnym przeszkoleniu wysłany został do Korpusu Ochrony Pogranicza. Jednostka jego stacjonowała w Nowych Trokach pod Wilnem. Pełnił funkcję telefonisty w plutonie łączności. Ponownie zmobilizowany do wojska w lipcu 1939 roku i skierowany do macierzystej jednostki w Gnieźnie. Stąd przeniesiono go na wschodnie rubieże Polski. Dostał się do niewoli radzieckiej. Przebywał w obozie jenieckim, a następnie w kilku łagrach. W 1941 roku wstąpił w szeregi tworzącego się Wojska Polskiego. Przeszedł cały szlak bojowy II Korpusu (10 kompania saperów). Walczył pod Monte Cassino. Po zakończeniu wojny pozostał w Anglii. Tam osiedlił się i zawarł związek małżeński z Angielką. Ma dwóch synów: Aleksego i Paula.

Posiadał m.in. Krzyż Zasługi z Mieczami, Krzyż Pamiątkowy Monte Cassino, Gwiazdę Italii, Brytyjski Medal Wojenny.